

РЕШЕНИЕ

№ 6726

гр. София, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4214** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-300/10.04.2020г. по описа на Д“ОДОП“-С. към ЦУ на НАП от [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., ж.к“Г. Д.“ [жилищен адрес] представлявано от управителя А. Ю. М. и с адрес за призоваване –гр.С., [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 срещу Ревизионен акт№ Р-22221019001245-091-001/25.09.2019г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б.– ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 602/14.04.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се сочи, че ревизионния акт е незаконосъобразен, тъй като органите по приходите и решаващият орган не са обсъдили част от писмените доказателства, представени от жалбоподателя по спорните доставки от [фирма], [фирма] и [фирма]. Твърди се, че посочените доставчици са извършили услугите, по сключените с тях договори, като резултатът от същите е получен от жалбоподателя. Предоставените услуги са послужили за дейностите на [фирма] във връзка с последващи облагаеми доставки. . В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.Н. И., която поддържа жалбата и моли РА, в оспорената му част да бъде отменен. Претендира разноски по представен списък.Представят писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния

си представител юриконсулт Р. К. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа, на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 09.10.2019г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 23.10.2019г. /с вх. № 53-06-10393/24.10.2019г. по описа на ТД –НАП С./. Решение № 602/14.04.2020г на Директора на ОДОП С. е постановено при условията на чл.156 ал.6 от ДОПК във връзка с постъпилата жалба адресирана до Директора на ОДОП –С. срещу РА. Т.е. жалба с вх.№ 53-04-300/10.04.2020г. по описа на АССГ е подадена в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019001245-020-001 от 01.03.2019г. ,, връчена по електронен път на 08.03.2019 г., издадена от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на корпоративен данък за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г, и ДДС за данъчните периоди от месец 10.2014 г. до м. 12.2018 г. С Решение за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка №Р-22221019001245-098-001 от 18.04.2019 г. на директора на ТД на НАП С. правомощията по административната преписка са иззети от Д. И. Д. и възложени на В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С.. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 08.08.2019 г. със Заповеди №Р-22221019001245-020-002 от 10.06.2019 г., №Р-22221019001245-020-003 от 09.07.2019 г., издадени от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С.. Д. И. Д. и В. В. В. са упълномощени да осъществяват функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01 -803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019001245-092-001 от 21.08.2019 г., връчен по електронен път на датата на издаването му. Срещу РД е подадено писмено възражение вх. №53-00-2321#1 от 12.09.2019г., прието за неоснователно в мотивите на процесния акт.

Ревизията приключва с РА № Р-2221019001245-091 -001 от 25.09.2019 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е оспорен по административен ред пред Директора на Дирекция „ОДОП“ – С., който с Решение № 602/14.04.2020г., е изменил Ревизионен акт №Р-22221019001245-091 -001 /25.09.2019 г., като установеният с РА резултат - ДДС за внасяне за м. 06.2018 г. в размер на 18 966,78 лв., определен на ДДС за

вносяне в размер на 8 402,79 лв., ведно с лихвите в размер на 841,60 лв., в т.ч. и определени лихви в размер на 301,62 лв. във връзка с извършени от лицето корекции на ползван данъчен кредит;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м. 07.2018 г. в размер на 6 393,90 лв., е определен на ДДС за вносяне в размер на 4 870,90 лв., ведно с лихви в размер на 183,84 лв.;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м, 08,2018 г, в размер на 10 855,22 лв, е определен на ДДС за вносяне в размер на 5 553,32 лв., ведно с лихви в размер на 255,28 лв.;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м, 09.2018 г. в размер на 11 834,44 лв., е определен на ДДС за вносяне в размер на 9 200,94 лв., ведно с лихви в размер на 671,47 лв., в т.ч. и определени лихва в размер на 147,94 лв, във връзка с извършени от лицето корекции на ползван данъчен кредит;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м. 10.2018 г. в размер на 18 513,97 лв., е определен на ДДС за вносяне в размер на 9 530,24 лв., ведно с лихви в размер на 349,15 лв.;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м. 11.2018 г. в размер на 20 604,50 лв., е определен на ДДС за вносяне в размер на 14 049,50 лв., ведно с лихви в размер на 740,43 лв.;

- установеният с РА резултат - ДДС за вносяне за данъчен период м. 12,2018 г. в размер на 6 028,81 лв., е определен на ДДС за вносяне в размер на 4 141,03 лв., ведно с лихви в размер на 94,49 лв.;

Ревизионния акт е потвърден в оспорената част на установения корпоративен данък за 2014 г. и установения резултат по ЗДДС за данъчните периоди м. 12.2014 г, и м. 02.2018 г., ведно със съответните лихви.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е РА, в частта в която е потвърден от Директор на Дирекция „ОДОП“ –С., а именно за установения период по ЗКПО за 2014г. ведно със съответните лихви, по ЗДДС за данъчни периоди м.12.2014г. и м.02.2018г., както и в частта, в която РА е изменен, а именно по ЗДДС, както вече бе посочено за данъчни периоди м.06, 07.,08.,09,10,11 и м.12.2018г.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК. Представено е и Решение № Р22221019001245-098-001/18.04.2019г. на Директора на ТД на НАП –С., с което на основание чл.7 ал.3 от ДОПК е иззето разглеждането и решаването на преписка Р-22221019001245 по отношение на [фирма] от Д. И. Д. в качеството ѝ на възлагащ орган и са възложени правомощията по възлагане на В. В. В., поради преназначаване на Д. Д. на друга длъжност и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните ѝ задължения..

Решение №602/14.04.2020г. също е издадено от компетентен орган а именно директора на дирекция „ОДОП“ – С., От това следва изводът, че ЗВР, РА и РД, както и Решението на Директора на Д“ОДОП“–С. са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

Основна дейност на дружеството през ревизирания период е свързан с изготвяне на проекти за озеленяване, екстериорна и интериорна поддръжка и търговия с цветя, които са осъществявани в нает обект, находящ се в [населено място], [улица]. Жалбоподателят е декларирал пред НАП сключени трудови договори с 29 наети лица в дейности по оформяне и поддържане на озеленени площи.

С оспорения РА, частично изменен с Решението на Директора на ОДОП –С. и потвърден в останалата му част, са установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] за периодите от м. 06.2018 г. до м. 12.2018 г.; по фактура №[ЕГН] от 23.02.2018г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] в размер на 1 200,00 лв. за месец 02.2018 г.; по 3 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] общо в размер на 3 000,00 лв. за месец 12.2014 г.

1.Относно отказаното право на приспадане по фактурите, издадени от [фирма]; Процесните фактури са включени в дневниците му за продажби за съответните периоди и документират доставки за консултантски услуги, изготвяне на тръжни документи и комисионно възнаграждение. Представени са копия на договори за консултантска услуга, съгласно които [фирма] е приело да извърши консултация на [фирма] във връзка с дейността му срещу възнаграждение. Също така са приложени договори, с които доставчикът е приел да изготви тръжни документи срещу възнаграждение, както и договори, съгласно които е поел задължение за намиране на обекти за дейността на ревизираното дружество срещу комисионно възнаграждение. В договорите е определен срок за изпълнение от 30 до 60 дни от датата на подписването им. Посочено е, че плащането по договорите следва да се извърши в 30-дневен срок от датата на изготвяне на фактура и протокол от изпълнителя. Приложени са справки и копия на фактури, ведно с протоколи и договори, описани в РД.

Доставчикът не е представил договори и приемо-предавателни протоколи към фактури №10...66 от 22.11.2018 г., №..105 от 29.10.2018 г.. Не е приложена фактура и приемо-предавателен протокол към договор от 28.09.2018 г.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] е подал декларация по чл. 92 от ЗКПО с декларирана данъчна загуба за 2018 г. и големи обороти от продажби в СД по ЗДДС, но с малък по размер ДДС за внасяне за процесите периоди. Доставчикът е регистрирал две фискални устройства съответно за „търговия на едро с хранителни

стоки“, находящо се [населено място], [улица] за „други услуги, некласифицирани другаде“, находящо се [населено място], ул. „Проф. д-р Д. Д.“ №8а. За периодите на издаване на фактурите към [фирма] доставчикът не е декларирал трудови договори. От доставчика освен тези документи са ангажирани оборотни ведомости, аналитични регистри на сметки от групи 50 и 70, сметка 411 и сметка 4532.

По отношение доставките на консултантски услуги пред решаващия орган от жалбоподателя са представени следните писмени доказателства: Отчет, към фактура №38/28.08.2018 г. за извършена работа, съгласно който [фирма] е подготвил документация за участие в събитие „Пролет 2019 г.“ Същевременно няма данни ревизираното лице да е участвало в такова събитие. Не е доказано и извършването на облагаема доставка с такъв предмет от [фирма],

Представен е и отчет към фактура №37/13.07.2018г., съгласно който са извършени дейности от [фирма] по запознаване на клиента [фирма] с цел сключване на договор. Приложена е издадена фактура от [фирма] към [фирма] с предмет „аванс по договор от 01.10.2018 г. за озеленяване на обект“. Решаващият орган е констатирал, че същата фактура е приложена като доказателство за извършена последваща доставка във връзка с издадената от [фирма] фактура №13/18.05.2017г. Решаващият орган е направил извод, че в отчета липсва конкретизация на дейностите и не е доказана връзка между процесната фактура и извършените от ревизираното лице последващи доставки.

Към фактура №17/04.06.2018 г, е приложен отчет за извършена работа, съгласно който са изготвени документи от [фирма] по покана на ОП „ГРОБИЩНИ ПАРКОВЕ“ С. и по покана на НАРОДНО СЪБРАНИЕ. От отчета не става ясно какви точно документи са изготвени, нито са ангажирани доказателства за извършени последващи доставки към посочените лица. Приложена е издадена фактура от [фирма] към ОП „ГРОБИЩНИ ПАРКОВЕ“ С. с предмет „озеленяване“, но тази фактура за последваща доставка е свързана с доставка по изготвяне на проект за озеленяване по фактура №42/20.06.2017 г., издадена от [фирма]. Цитираните фактури не са придружени с доказателства за конкретно подготвени документи от [фирма] и за използване на резултата от спорните услуги в икономическата дейност на ревизираното лице.

Към всички останали фактури с предмет „консултантски услуги с №28 от28.06.2018г., №146/18.12.2018 г., №102/24.10.2018 г., №104/26.10.2018 г.. №56 от 07.11.2018г., №80/17.09.2018 г., №128/27.11.2018 г., №123/20.11.2018 г., №60/16.11.2018 г., №58/14.11.2018 г., са приложени протоколи за извършена работа с напълно идентично съдържание, относно дейностите и обекта, на които са извършени. Съгласно протоколите, дейностите представляват подбор на растения, контрол на транспортиране и съхранение, контрол върху засаждане, а като обект е посочен разсадник, находящ се в [община], землище [населено място], местност „Къшлата“. От протоколите не става ясно по какъв начин [фирма] осъществява тези дейности и липсват доказателства за използване на резултата от тях в икономическата дейност на ревизираното дружество.

Независимо от допълнително ангажираните отчети и протоколи към фактурите с предмет „консултантски услуги“, решаващият орган е преценил, че не е доказано тяхното реално изпълнение, тъй като [фирма] няма кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките. Обемът на възложената работа, както и нейният характер изискват наличие на значителен кадрови ресурс от страна на изпълнителя,

както и специфични знания и умения, свързани с подбор и засаждане на растения, каквито няма данни доставчикът да притежава.

По отношение доставките от [фирма] с предмет „комисионно възнаграждение“, пред решаващия орган допълнително са ангажирани анекси към договорите и отчети за изчисляване на комисионно възнаграждение. Всички анекси и отчети имат идентично съдържание. Съгласно анексите комисионното възнаграждение се определя на тримесечие в размер на 1,5% от стойността на сключен договор със Столична община и се заплаща до 30 дни, след издадена фактура и двустранно подписан констативен протокол. В отчетите са посочени фактури, издадени към Столична община, техните стойности и е изчислено комисионно възнаграждение.

Решаващият орган е направил извод, че допълнително ангажираните доказателства не удостоверяват реално извършени посреднически услуги по намиране на обекти, какъвто е предметът на договорите, сключени между [фирма] и ревизираното лице. В отчетите за изчисляване на комисионно възнаграждение не се съдържат данни за намерени обекти от посредника, а само са посочени фактури, издадени към Столична община. Според анексите комисионното възнаграждение се определя в процент от стойността на сключен договор със Столична община, но такъв договор не е ангажиран, поради което не е доказано, че стойността на описаните в отчетите фактури съответства на договореното комисионно възнаграждение.

По отношение доставките от [фирма] с предмет „изготвяне на тръжни документи“ допълнително са ангажирани отчети за извършена работа. Към част от фактурите са приложени и документи за обявление и възлагане на обществени поръчки. Всички отчети съдържат описание на идентични по вид дейности във връзка с изготвянето на тръжни документи - запознаване с обществена поръчка; преглед на условия, свързани с изпълнение на поръчката; писане и подготовка на декларации и техническо задание; среща за уточняване на финансови параметри при участие в обществена поръчка; преглеждане, копиране, сканиране на всички финансови документи за подготовка на пликове.

Към фактура №100/23.10.2018 г. е приложен отчет за изготвяне на тръжни документи във връзка с обществена поръчка на Център за градска мобилност за рехабилитация на централния градски парк, в който са включени гореописаните дейности. Липсват обаче доказателства за участие на ревизираното лице в тази обществена поръчка. Към фактура №45/27.07.2018 г. е приложен отчет за изготвяне на тръжни документи във връзка с обществена поръчка за рехабилитация на централния градски парк в [населено място] и обявление за обществена поръчка на [община] без дата. В обхвата на поръчката са включени вертикална планировка, изграждане и отремонтване на подходи към уличната мрежа, изграждане на парково ВиК охранване, изграждане на пешеходни алеи, отремонтване и преасфалтиране на велосипедни алеи, изграждане и преустройство на паркови съоръжения и други подобни дейности. Описаните дейности в обявлението за обществена поръчка са извън обхвата на упражняваната икономическа дейност от ревизираното

лице. Не са ангажирани и доказателства за участие на ревизираното лице в посочената обществена поръчка.

Към фактура №40/29.08.2018 г. е приложен отчет за изготвяне на тръжни документи във връзка с обществена поръчка на Столична община за рехабилитация на централния градски парк в периода от 31.07.2018 г. до 28.08.2018 г.

Представено е уведомление от Столична община до Д. „Ц. С. 2019“ за представяне на документи във връзка с предстоящо сключване на договор за възлагане. От уведомлението е видно, че обществената поръчка е открита с решение на Столична община от 12.04.2019 г., публикувано на 16.04.2019 г. в „Официален вестник“ на ЕС, т.е. обществената поръчка е обявена в значително по-късен период от периода, в който съгласно отчета са извършени дейности от [фирма] по фактура №40/29.08.2018 г. Обективно е невъзможно доставчикът да е подготвял документи за участие в обществена поръчка, която все още не е била обявена.

Към фактура №105/29.10.2018 г. е приложен отчет за изготвяне на тръжни документи във връзка с обществена поръчка на Министерския съвет - рехабилитация на централния градски парк и обявление за възлагане на обществена поръчка, съгласно което на [фирма] е възложена обществена поръчка „Доставка и аранжировка на цветя и растителност за официални и протоколни нужди на Министерския съвет и Комплекс Б. и поддръжка и обновяване на растителността в двора на МС“. Обявлението за възлагане на поръчката е заведено в деловодната система на възложителя Министерски съвет с изх. №02.24-561 от 26.03.2019г. Обективно е невъзможно доставчикът да е подготвял документи за участие в обществена поръчка, която все още не е била обявена.

Към фактура № 42/23.07.2018 г. е приложен отчет, съгласно който на 08.07.2018г. са извършени посочените по-горе дейности във връзка с обществена поръчка за Рехабилитация на централния градски парк в [населено място]. Представено е извлечение от регистър Булстат за вписване на дружество по ЗЗД с наименование „Е. Г. П.“, създадено по силата на договор от 28.04.2017 г. между три юридически лица, едното от които е [фирма]. Приложено е решение на [община] за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка и обявление за възлагане на обществената поръчка на „Е. Г. П.“, участие в което има ревизираното дружество, както и обявление за приключване на обществената поръчка. От документите се установява, че обществената поръчка е открита и възложена на 08.03.2017 г. и е приключила на 17.10.2019 г. След като обществената поръчка е възложена още на 08.03.2017г. на Д. „Е. Г. П.“, в което [фирма] има участие, обективно не е възможно дейностите по подготовка на документи за участие в тази поръчка да са извършени чак на 08.07.2018г., от която дата е отчетът към фактура №42/23.07.2018 г.

Естеството на всички фактурирани услуги от [фирма] /консултантски,

комисионни и дейности по изготвяне на тръжна документация/ безспорно изискват наличие на кадрови ресурс за изпълнението им, с какъвто доставчикът не разполага. Твърденията, изложени в нотариално заверена декларация на управителя, че услугите са извършени с наети по облигационни правоотношения лица, не са подкрепени с доказателства /граждански договори, сметки за изплатени възнаграждения и др./. В информационната база данни на НАП не се съдържа информация за подадена от доставчика справка по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени през 2018 г. суми на лица, наети по извънтрудови правоотношения.

Решаващият орган е обобщил, че не са оборени изводите на органите по приходите за липса на реално извършени услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактурите, издадени от [фирма], поради което за жалбоподателя не е налице право на данъчен кредит в общ размер на 32 461,33 лв. за данъчните периоди от м. 06.2018 г. до м. 12.2018 г.

Решаващият орган е констатирал, че през данъчен период м. 09.2019 г. [фирма] само е коригирало ползвания данъчен кредит по фактури №18/07.06.2018 г., №21/20.06.2018 г., №33/10.07.2018 г. в общ размер на 3 825,66 лв. с посочено основание „грешно въведена фактура“, то РА е потвърден само в частта на отказано право на данъчен кредит по останалите фактури в общ размер на 28 635,67 лв. Във връзка с неправомерно упражненото право по цитираните три фактури ревизираното дружество дължи лихва съответно в размер на 301,62 лв. за м. 06.2018 г., изчислена върху сумата от 2 370,66 лв. за периода от 15.07.2018 г. до 15.10.2019 г. и в размер на 147,94 лв. за м. 07.2018 г., изчислена върху сумата от 1 455,00 лв. за периода от 15.10.2018 г. до 15.10.2019 г.

2. Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури №68/11.11.2014 г., №69/17.11.2014 г. и №70/19.11.2014 г., издадени от [фирма], от страна на доставчика не са представени доказателства в хода на извършената му насрещна проверка. От органите по приходите, е установено че дружеството е било регистрирано по ЗДДС към датите на издаване на фактурите към [фирма], а впоследствие е дерегистрирано по ЗДДС, поради установени обстоятелства по чл. 176 от закона. Дружеството е отразило в дневниците си за продажби и СД по ЗДДС издадените към ревизираното лице фактури №68/11.11.2014 г. с данъчна основа 6 400,00 лв. и ДДС 1 280,00 лв., №69/17.11.2014 г. с данъчна основа 5 250,00 лв. и ДДС 1 050,00 лв. и №70/19.11.2014 г. с данъчна основа 3 350,00 лв. и ДДС 670,00 лв. с предмет на доставките „услуги“. [фирма] е подало декларация по чл. 92 от ЗКПО с декларирана данъчна загуби за 2014 г. Дружеството е декларирало големи обороти от продажби в дневника си за продажби, но с малък по размер ДДС за внасяне в СД за процесните периоди. [фирма] е регистрирало фискално устройство в обект за предоставяне на „консултантски услуги, некласифицирани другаде“, находящ се [населено място],[жк], бл. 70. За периода на издаване на фактурите към [фирма] доставчикът е регистрирал

трудови договори за 3 наети дрща на длъжности „асистент продавач“ и „търговски сътрудник“ на 2-часов работен ден. подавал е декларации обр. 1 и обр. 6, без да плаща задълженията по същите. Не са представени други доказателства и пред решаващия орган, предвид това същият е направил извод, че липсват данни за осчетоводяване на въпросните „услуги“ в счетоводството на доставчика. Решаващият орган изцяло е възприел изводът на органите по приходите относно липса на реално извършени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и намира, че законосъобразно е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 3 000,00 лв. по фактурите, издадени от този доставчик.

3. По отношение на издадената фактура №2..72/23.02.2018 от [фирма], с предмет „консултантска услуга“ документи и обяснения не са представени. Установено е, че дружеството е било регистрирано по ЗДДС към датата на издаване на фактура №[ЕГН]/23.02.2018 г. към ревизираното лице, а впоследствие е deregистрирано по ЗДДС, поради установени обстоятелства по чл. 176 от закона. В дневника му за продажби и СД по ЗДДС е включена издадената към ревизираното лице фактура №[ЕГН]/23.02.2018 г. с данъчна основа 6 000,00 лв., ДДС 1 200,00 лв. и с предмет на доставката „услуги“. [фирма] е подало декларация по чл. 92 от ЗКПО с декларирана данъчна загуба за 2018 г. Дружеството е декларирано големи обороти от продажби в дневника си за продажби, но с малък по размер ДДС за внасяне в СД по ЗДДС за процесите периоди. Доставчикът е декларирал 2 фискални устройства в обект за предоставяне на рекламни/печатни услуги, находящ се [населено място], [улица] в обект за търговия на дребно с тютюневи изделия и алкохол, находящ се [населено място], [улица]. За периодите на издаване на фактурите към ревизираното лице доставчикът е обявил трудови договори с наети 3 лица на длъжности „асистент продавач“ и „търговски сътрудник“ на 2-часов работен ден, подавал е декларации обр. 1 и обр. 6, без да плаща задълженията по същите. Констатирано е, че с РА №Р-22221018001971 -091 -001 от 04.01.2019 г. на [фирма] са установени задължения за ДДС за периодите от м. 11.2017г. до м. 02.2018г. В цитирания РА е отразено, че [фирма] не е представило всички изискани документи по реда на ДОПК, вследствие на което е направено заключение, че не са представени доказателства за реалното извършване на доставките, декларирани от дружеството в дневниците му за продажби, а по тях е дължим данък на основание чл. 85 от ЗДДС.

Пред решаващия орган, е ангажиран отчет за извършена работа, съгласно който е направен преглед и запознаване с дейността на дружеството, проведени са индивидуални срещи с ръководния персонал на дружеството, срещи и интервюта с персонала, извършен е анализ за неправилно разпределяне на работното време и подобряване на работния процес, написани са длъжностни характеристики и е изготвен доклад за създаване на нови процеси, свързани с управлението на персонала и подобряване на работната среда. Решаващият орган е преценил, че подобен вид дейности са изцяло от компетентността на ръководния състав на [фирма] и служителите, които отговарят за управление

на персонала в това дружество, поради което не е икономически обосновано този вид функции да бъдат възлагани на външно за предприятието лице срещу заплащане. Обективно няма как [фирма] да изпълни възложените дейности, тъй като самото то би следвало да е предварително запознато от ръководните органи на [фирма] с работния процес в предприятието. Наред с това, няма обективни данни за реално създадени нови процеси, за оптимизиране на работния процес в ревизираното дружество и изобщо за постигнат положителен ефект като резултат от дейността на доставчика. Не е достатъчно в отчета само да изброят определени дейности, за да се приеме, че същите обективно са изпълнени. Не без значение е и обстоятелството, че в [фирма] са назначени лица по трудово правоотношение на длъжност: „продавач консултант“, „асистент продавач“ и „търговски сътрудник“, които са неотнормирани към вида на спорните услуги. Косвено доказателство в подкрепа на извода за липса на доставка е и издаденият ревизионен акт на [фирма], с който са установени задължения по ЗДДС, поради непредставяне на доказателства за реално извършена търговска дейност.

В заключение ревизиращите органи и решаващия орган са приели, че не са налице достатъчно документи за удостоверяване изпълнението на доставките, в т.ч. обяснения за това къде са осъществени услугите и как са отразени в счетоводството на дружеството във връзка с последващото им фактуриране към клиентите. Отбелязали са, че във фактурите и придружаващите ги договори и протоколи не са конкретизирани дейностите, които доставчиците следва да предоставят по вид, количество и единична цена, а същите са договорени най-общо - консултация, „комисионно възнаграждение“, дейности по изготвяне на тръжна документация. Изтъкнато е, че липсват доказателства за лицата, извършители услугите, място на извършването им и начина на предоставянето им, в т.ч. доклади, становища и др. Доставчиците не са представили доказателства за кадрова и материална обезпеченост за извършване на спорните доставки. Посочено е, че само наличието на договори, плащане по фактурите и декларирането им в отчетните регистри и СД по ЗДДС на доставчиците и ревизираното лице, не доказват реалността на извършване на стопанските операции.

Въз основа на така установеното и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон е отказано право на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма], и [фирма], По ЗКПО

При ревизията е констатирано, че [фирма] е подало декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2014г. със следните данни: декларация вх. №2210ИО199619 от 21.03.2015 г., с която е декларирано данъчна печалба от 31 852,63 лв. за 2014 г.; За 2014 г. са отчетени разходи в общ размер на 15 000,00 лв. по 3 фактури, издадени от [фирма];

На основание чл. 16, ал. 2, т. 4 и чл. 23, ад. 2, т. 1 от ЗКПО, с РА е увеличен декларираният финансов резултат с посочената сума от 15 000 лева. Изложен

е довод, че е налице отклонение от данъчно облагане поради начисляването на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. Отбелязано е, че в резултат на отразяване на процесите фактури по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“, ревизираното дружество неоснователно е намалило размера на данъчната печалба от дейността, съответно и дължимия корпоративен данък. С РА е установена данъчна печалба съответно за 2014 г. в размер на 46 852,63 лв. и корпоративен данък съответно в размер на 46 852,63 лева.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция.

Осчетоводяването на разходи, които реално не са извършени и издаване на документи, които не отразяват действителни факти са нарушения на принципа на документалната обоснованост, поради което тези разходи не следва да се признават за данъчни цели на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. При осчетоводяване от дружеството на разходи за услуги, с които е намален данъчният финансов резултат, без услугите да са реално осъществени, е налице хипотезата на отклонение от данъчно облагане, предвид наличието на обстоятелства по чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО.

Доколкото фактурите, издадени от [фирма] не документират реални стопански операции, отчетените разходи във връзка с тях не следва да бъдат признати за данъчни цели на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10 от ЗКПО и на основание чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. С РА е извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат на ревизираното лице за 2014 г. със сумата от 15 000,00 лв., представляваща общата данъчна основа по фактурите, издадени от този доставчик.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени документи, от счетоводството на [фирма], 3 броя фактури издадени от [фирма], ведно с издадени към тях фискални касови бонове, рамков договор сключен между жалбоподателя и [фирма] от 10.10.2014г., протокол за извършена работа, в която са отразени часовете, положен труд. / Прави впечатление, че фискалните касови бонове са издадени след около 10 дни след датата на издаване на фактурата / Предмета на договора е изключително формален и общ, а именно да бъдат извършвани „консултански услуги“. Не е посочен техният вид и естество, сферата в която следва да бъдат извършвани. Отделно от това, независимо че има представен приемо –предавателен протокол за извършена работа към цитирания договор, не би могло по никакъв начин да бъде установено, точно в кои дни е извършена възложената услуга, от кое лице и за кой поземлен имот от землището на местност “Къшлата“ [населено място], [община] е извършен преглед и обход. Във всяко едно конкретно землище се намират различни по размер и релеф имоти, които следва да бъдат индивидуализирани с документ за собственост, какъвто по

делото не е представен, нито пък е посочен такъв в преМО –предавателния протокол. Не може да бъде установено от така приетите писмени доказателства какво е констатирано при извършения обход на поземления имот и какъв подбор на растения, подходящи за конкретния имот, е направен. Не би могло да се установи и лицето, което е извършило услугата има ли нужната квалификация за осъществяване на въпросния подбор на растения.

Представен е и договор сключен между жалбоподателя и [фирма] от 15.01.2018г. фактура, издадена от [фирма] ведно с фискален касов бон, констативен протокол от от 23.02.2018г., отчет за извършена работа, фактури от [фирма], оборотна ведомост на жалбоподателя за периода 01.01.2014.-31.12.2014г., отчет за приходите и разходите за 2014г., годишна данъчна декларация за 2014г. по ЗКПО, извлечения от счетоводни сметки на жалбоподателя.

Представени са и са приети от съда отчет за приходите и разходите за 2014г., извлечения по хронология на сметка 401, справка за участието на [фирма] в обществени поръчки, справка за участие на „Ц.“ в други дружества.

Проведен е разпит на свидетеля Ф. Й. В. – управител на доставчика [фирма]. Свидетелят е посочил, че фактурираните услуги за жалбоподателя са извършени от упълномощена от него жена, която не може да посочи по имена. Не знае кой е водил счетоводството на [фирма]. Докато управляваното от него дружество е извършвало търговска дейност, всички документи са му носени за подпис от въпросната жена. Едновременно с това, по същото време, свидетелят е работил като шофьор в търговско дружество „А.“.

Съгласно приетото от съда заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, по поставения въпрос номер 1 *Как са отразени в счетоводството на [фирма] процесите фактури*, издадени от доставчиците „Про Д.“ Е., [фирма] и [фирма], вещото лице е посочило, че не е налице съответствие между предоставените счетоводни данни и подадените ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2014 г. и 2018г., поради което не следва да се дава отговор на поставения въпрос въз основа на тези счетоводни данни. Дружеството Ц. Е. е платило облагаемата стойност и ДДС по процесите фактури с изключение на това, че по фактура № [ЕГН] / 22.11.2018 г. с издател ПРО Д. Е., с обща сума за плащане 7 440.00 лв., са платени 7 400.00 лв., т.е, с 40.00 лв. по-малко.

Поради установеното несъответствие при отговора на въпрос 1 между предоставените счетоводни данни и подадените ГДД по чл.92 от ЗКПО на Ц. Е. за 2014 г. и 2018г. не се дава отговор дали извършените плащания са отразени в счетоводството на дружеството. След съпоставка между всяка една от процесите фактури и съпътстващите документи (договори, приемо-предавателни протоколи, отчети и др.) вещото лице е установило следното: По фактурите от Т. Т. Е. № [ЕГН] /11.11.2014г., [ЕГН] / 17.11.2014 г. и [ЕГН] / 19.11.2014г. не са в съответствие с протокола за извършена работа с дата 19.11.2014г. Фактурите № [ЕГН] / 07.11.2018г., [ЕГН] / 14.11.2018 г., [ЕГН] / 16.11.2018 г., [ЕГН] / 20.11.2018г.[ЕГН]/27.11.2018г. [ЕГН]/ 13.12.2018 г., [ЕГН]

/ 18.12.2018г., [ЕГН] / 27.12.2018 г. и [ЕГН] / 28.12.2018г. с издател ПРО Д. Е. са с предмет „Консултантски услуги“, докато в констативните протоколи е записано изпълнение по предмета на договора, който е конкретизиран с текста „да подготви и изготви тръжни документи относно дейността на фирмата“.

Сумата по фактура № [ЕГН] / 22.11.2018 г. от ПРО Д. Е. е по-голяма от договореното комисионно възнаграждение в предоставения договор към нея. По останалите процеси фактури, издадени от ПРО Д. Е. и М. 2019 Е., е налице съответствие със съпътстващите документи.

Заклучението е оспорено от адв. Н.И., като вещото лице е посочило, че не би се ангажираше да отговаря на допълнителни задачи, поради което е назначена съдебно –счетоводна експертиза, възложена на вещото лице Н. М. Заклучението е прието от съда и същото не е оспорено от страните по делото. Прието е и допълнително заключение по ССчЕ, изготвено от вещото лице Н. М. Според заключението на вещото лице М., Разликата между размера на приходите по годишни оборотни ведомости за 2014 г. и 2018 г. и в подадените годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО /ГДД/ се дължи на това, че в ГДД са отразени нетните приходи от продажби по смисъла на Закона за счетоводството. Нетни приходи от продажби са сумите от продажба на продукцията, стоки и услуги, генерирани от обичайната дейност на предприятието, намалени с търговските отстъпки, отбивите, рабатите и данъка върху добавената стойност. От приходите се приспадат и разходите за продадени стоки. Нетния приход от продажби се отразява в Отчета за приходите и разходите /ОПР/.

В счетоводството на [фирма] фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките“. Кредитирана е сметка 501 „Каса в левове“. Фактурите са платени в брой.

Към материалите по описа на настоящото дело няма доказателства получените доставки по фактурите, издадени от описаните в отговора на задача 1 доставчици да са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя.

За ревизирания период [фирма] притежава заведена, счетоводна отчетност, съгласно основните изисквания и принципи на Закона за счетоводството.

С допълнително заключение, вещото лице М. е констатирила, че в счетоводството на [фирма] предмета на доставките по фактурите, издадени от [фирма] са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“, чрез която се отчитат разходите на предприятието за ползвани услуги, извършени от трети лица. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките“, чрез която се отчита начисления данък на регистрираното лице за получените стоки и услуги, които съгласно ЗДДС са с право на данъчен кредит. Кредитирана е сметка 401 „Доставчици“, чрез която се отчитат задълженията към доставчиците по повод доставка на активи или извършването на услуги с цялата стойност.

Фактурите, издадени от [фирма] са платени в брой. С предмета по фактурите, издадени от [фирма] [фирма] е участвало в изготвянето на тръжни документи за участие в обществени поръчки за извършване „озеленяване на обекти”, комисионни възнаграждения, консултантски услуги. Извършени са последващи доставки към Столична община. Министерски съвет на РБ, Център за градска мобилност, И. П. [фирма], [община]. Създадено е дружество, регистрирано по Закона за задълженията и договорите - Д. „Цветна С. 2019”. За [фирма] и [фирма] няма информация в кои последващи доставки е ползван предмета по фактурите, издадени от двете дружества.

Съдът кредитира експертните заключения като обосновани, изготвени след като вещите лица са се запознали с всички приети от съда доказателства, включително и новопредставените такива от процесуалният представител на жалбоподателя, изходящи от счетоводството на [фирма], които са обсъдени от вещото лице Н. М...

Анализирайки всички писмени доказателства и заключенията по приетите ССЧЕ, съдът намира че изводите на ревизиращия екип и решаващия орган, относно липса на извършени доставки на услуги от доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма] са законосъобразни и обосновани. Декларираните фактури от жалбоподателя, са по доставки, за които не са събраха доказателства, че са реално осъществени.

Безспорно е, обстоятелството, че фактурите по спорните доставки са отразени в дневниците за продажби на доставчиците, по същите има плащания в брой и издадени фискални касови бонове, независимо от обстоятелството, че фискалните касови бонове от „Т. Т.“ са издадени с няколко дни по –късно от съставяне на фактурата. Не се спори и относно факта, че не е извършвана проверка в счетоводството на доставчиците.

Относно доставките на [фирма], с предмет „консултантски услуги“ извършеният анализ на решаващия орган е изключително детайлен, като следва да се акцентира относно обстоятелството, че липсват доказателства, доставчикът да е разполагал с персонал с необходимите умения и знания за подбор на растения, контрол върху транспортирането им и тяхното засаждане, както няма и данни за кадрова обезпеченост. Съдът изцяло споделя изводите на директора на Д“ОДОП“ –С., относно доставките по фактури с № 38/28.08.2018г., 37/13.07.2018г. и № 17/04.06.2018г.. По фактурите с предмет „комисионно възнаграждение“, няма данни за намерени обекти от посредника, липсва и представен сключен договор със Столична община въз основа на който следва да се определи и изчисли комисионното възнаграждение. По отношение на доставките за „изготвяне на тръжни документи“ във връзка с приложените документи за обявление и възлагане на обществени поръчки, следва да се посочи, че няма доказателства [фирма] да е участвала в посочените обществени поръчки. Отделно от това, по част от поръчките е възложено от жалбоподателя на доставчика, изготвяне на тръжни документи преди реално самите обществени поръчки да са обявени и да не е ясно какви

документи следва да бъдат изготвени и на какви условия следва да отговарят участниците в обществената поръчка. Или обратното при обявена и възложена вече обществена поръчка, в случая от [община], тази услуга по изготвяне на документи за участие в обществената поръчка, да е възложена от жалбоподателя на „Про Д.“ 4 месеца по –късно.

Дори и от свидетелските показания на управителя на [фирма], разпитан в хода на съдебното производство, става ясно, че той не знае кой конкретно е изпълнявал услугите, за които се твърди, че са извършени от управляваното от него дружество. Същият не може да назове името на пълномощника на дружеството, което обстоятелство, води до извода, че същият формално е негов собственик и управител. Този извод се подкрепя и от факта, че последният е бил ангажиран с трудова дейност от съвсем различно естество – шофьор в търговско дружество „А.“, както самият той заяви пред съда, всички документи са му носени за подпис. Няма нужната квалификация и умения за да осъществи сам всички декларираните от дружеството спорни доставки. Обстоятелството, че оспорените от ответника писмени доказателства, изхождащи от управителя на [фирма] са подписани от същия не би могъл да доведе до извода за реалност на декларираните доставки. Наличието на формално съставени частни документи, фактури и наличие на счетоводна следа на същите в счетоводството на жалбоподателя не може да удостовери реално извършена доставка на услуга.

По отношение на доставките от [фирма], въпреки, допълнително представените пред съда писмени доказателства, не може да бъде установено какви точно действия е извършил доставчика за селекция и подбор на растения, по отношение на кой поземлен имот, находящ се в землището на м.“Къшлата“, [населено място], обл.П. /където се твърди, че са извършвани и част от спорните доставки от [фирма]/, кое лице е осъществило услугата, какви са констатациите и резултатите от извършената дейност на място на поземления имот във връзка с отразените и заплатени часове положен труд.

По доставката на [фирма], няма никакви данни как извършената услуга се е отразила на работния процес в дружеството –жалбоподател, какви структурни и персонални промени са настъпили и как конкретно е подобрена работната среда в дружеството. Както е посочил и решаващия орган, възложената дейност е изцяло в компетентността на ръководния състав на [фирма] и на служителите, натоварени с ръководни функции. Не без значение е и обстоятелството, че в [фирма] са назначени лица на длъжност „асистент продавач“ и „търговски сътрудник“, които длъжности са неотнормирани към вида на спорната услуга.

По съществуването на спора следва да се има предвид, че механизмът на ДДС поставя като условие за възникване на правото на данъчен кредит установяване наличието на реална доставка по смисъла на чл.6, чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗДДС като на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл.25, ал.1 ЗДДС възниква задължение за регистрираното лице да начисли данък и

съответно свързаното с това право на получателя да ползва данъчен кредит. Жалбоподателят, който е ревизирано лице, което твърди, че в негова полза е възникнало субективното материално право за приспадане на данъчен кредит, следва да установи по несъмнен начин реалността на доставките. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата от получателя по доставката.

За нуждите на облагането по ЗДДС понятието услуга е дефинирано с разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Видно от цитираната правна норма, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. При доставките на услуги е относимо изследване, дали при възлагане на услугата, страните са договорили по конкретен начин вида, количеството, качеството, единичната и общата цена на услугата и какви отделни компоненти формират договорената цена, защото единствено при индивидуализиране в достатъчна степен на възложената услуга може да се направи извод за наличие на реални търговски отношения с конкретен предмет и реално уговорени насрещни престации. Конкретният предмет е гаранция и за конкретно приемане на резултата от изпълнение на услугата. / В този смисъл т.37 от Решение от 27.03.2014г. С-151/13 Le R. d'Or и т.40 от Решение на СЕС от 20.06.2013г. по дело С-653/2011/.

Съгласно чл.68 ал. 1 т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата се налага извод, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка ревизиращите органи правилно са изследвали реалността на доставката и са извършили всички възможни процесуални действия по ДОПК с цел събиране на максимален обем доказателства.

Правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, който включва и начисляването на ДДС по издадените от доставчика на получателя фактури, за което по делото не се спори, че е изпълнено. Липсата обаче на реално осъществена доставка, дори да са изпълнени всички останали законови изисквания, никога не води до възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Услугата подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение, в рамките на което са разменени конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. Следва да се прецени резултатът, който е предаден, съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и направените във връзка с тях разходи /т. 40 от Решение от 20 юни 2013 г. по дело С-653/11 г., /. В случая такава информация не е предоставена, както от жалбоподателя, така и от

контрагентите му, нито пред административния орган, нито в хода на съдебното производство,

Редовно воденото счетоводство от жалбоподателя и коректното отразяване на доставките в счетоводството му не са достатъчни като доказателства, за да обосноват извода, че реално е уговорил и получил доставки на услуги от процесния доставчик.

Жалбоподателят е претендирал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружества, които не ангажират достатъчно доказателства, касаещи спорните доставки и не притежават необходимият ресурс за тяхното изпълнение. Това от своя страна представлява злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на право на приспадане на данъчен кредит от страна на ревизирувания субект, който като получател по спорните фактури не е възможно да не знае, че те не документират реални доставки.

С оглед установеното, настоящата инстанция счита, че наличието на възможност конкретните доставчици да изпълнят фактурираните доставки на услуги, с посочения предмет не е доказано.

Аналогично на извода в частта по ЗДДС, следва и извод в частта по ЗКПО, а именно че отчетените през 2014г. разходи, с фактурите издадени от [фирма], не са реално осъществени. По отношение на тези разходи, документирани със спорните фактури, е установено, че същите счетоводно са признати за разходи в текущия отчетен период - отчетени са по сметки 602 „Разходи за външни услуги“. В разпоредбата на чл.10 от ЗКПО, законодателят е дефинирал съдържанието на понятието документална обосновааност, според специфичните изисквания и за целите на ЗКПО. Текстът на цитираната норма ясно определя, че за да бъде третиран като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, материалният данъчен закон изисква за целите на данъчното облагане да са налице две кумулативно изпълнени изисквания. Първото е да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия счетоводен закон. Едновременно с това, като второ условие законът изисква този документ да отразява вярно стопанската операция.

В конкретния случай, независимо, че са налице фактури, те не отразяват стопански операции, за които може да се приеме, че са реално извършени между вписаните във фактурите контрагенти. Поради така изложеното, спорните разходи следва да се третират като документално необосновани по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО, поради което правилно със стойността на същите е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2014г.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално –правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1723,15 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., ж.к“Г. Д.“ [жилищен адрес] представлявано от управителя А. Ю. М. и с адрес за призоваване –гр.С., [улица], вх.Б, ет.1, ап.2 срещу Ревизионен акт№ Р-22221019001245-091-001/25.09.2019г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б.– ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и в частта, в която потвърден с Решение № 602/14.04.2020г. на Директора на Дирекция“ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, а именно за отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер от 32 835,67 лева за данъчни периоди м.12.2014г., м.02, 06, 07, 08, 09, 10, 11 и 12.2018г., по фактури издадени от доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма], ведно със съответните лихви в общ размер на 4 752,81 лева, както и допълнително определен корпоративен данък по ЗКПО за 2014г. в размер на 1500 лева, ведно със съответната лихва в размер на 683,23 лева.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., ж.к“Г. Д.“ [жилищен адрес] представлявано от управителя А. Ю. М. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1723, 15 лева /хиляда седемстотин двадесет и три лева и петнадесет стотинки / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: